

# РЕШЕНИЕ

№ 7459

гр. София, 30.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,**  
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Людмила Коева**

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8099** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Жалбоподателят М. А. Ч., от К. М., [дата на раждане] , чрез адв.Х. Б., оспорва Заповед № 2344 от 28.07.2023 г. на мл.автоконтрольор Н. Б. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б."б" от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че заповедта е незаконосъобразна и противоречаща на процесуалните правила и материалния закон, поради което моли съдът да я отмени. Претендира разноски.

Ответникът мл.автоконтрольор Н. Б. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно призован за производство, не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 2344 от 28.07.2023 г. на мл.автоконтрольор Н. Б. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б."б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС № 03/400928, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. В заповедта е посочено, че на

28.07.2023 г. против М. А. Ч. е съставен АУАН № 033754 затова, че около 20:30 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества, като при извършена проверка с техническо средство Drugtest 5000 А. 0017 с проба 16, е отчетен положителен резултат за употреба на канабис, издаден е Талон за Медицинско Изследване № 0176795 за ВМА и връчени 7 броя холограмни стикера.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 28.07.2023 г. Жалбата е депозирана чрез органа на 08.08.2023 г., чрез пълномощник с приложен договор за правна защита и съдействие, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – мл.автоконтрольор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложените Заповед №8121з-1496/06.12.2016 г. и № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, Заповед №513з-6400/07.07.2023 г., която отменя Заповед №513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР..

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК, фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият, стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява, че на 28.07.2023 г. против М. А. Ч. е съставен АУАН № 033754 затова, че около 20:30 ч. на 28.07.2023 г. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , след

употреба на наркотични вещества, като при извършена проверка с техническо средство Drugtest 5000 А. 0017 с проба 16, е отчетен положителен резултат за употреба на канабис, издаден е Талон за Медицинско Изследване № № 0176795 за ВМА и връчени 7 броя холограмни стикера. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН № 033757/28.07.2023 г., който жалбоподателят е получил без възражения и е подписал същия.

Фактическата обстановка се потвърждава и от резултата от Drugtest 5000 А. 5000 А. 0017 с проба 16, който е отчетел позитивен резултат за канабис. Процесният Drugtest 5000 А. 0017 е бил подложен на метрологичен контрол на дата 07.12.2022 г., със срок на валидност 12 месеца, съгласно протокол №202241757-1000/07.12.2022 г., т.е отговарял е на техническите изисквания. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 0176795, връчен му в 22:10 часа на 28.07.2023 г., с който му се указва да се яви във ВМА до 45 минути /стр.12/. В приложението към него – стр.13 ясно се сочи, че при проверката оспорваният е бил във възбудено състояние, с признаци за безпокойство и очи-неспокойни. Жалбоподателят подписал протокола без възражения. С оглед на изложеното не се откриват сочените от жалбоподателя процесуални нарушения при издаването на процесната заповед.

Съгласно чл.171, ал.1, т.1, б.“б,, от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане в случаите на установяване на употребата на наркотични вещества.

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 28.07.2023 г. М. А. Ч. е управлявал моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества, т.е. налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.

Съдът счита, че представеното удостоверение от 03 РУ-СДВР, за образувано досъдебно производство № 1196/2023 г. на СРП, не следва да се взема предвид поради факта, че същото не е влязло в сила и не е породило правните си последици. Отделно от това ако бъде прекратено наказателното производство окончателно, то тогава може административното производство да бъде възобновено и да бъде преразгледан влезлия в сила административен акт.

С оглед на всичко изложено по-горе, оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. А. Ч., от К. М., [дата на раждане] , чрез адв.Х. Б., срещу Заповед № 2344 от 28.07.2023 г. на мл.автоконтрольор Н. Б. при Отдел "Пътна

полия" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б.“б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: